

Závoj mlhy

Petr Muk

Bouřlivá řeka v bledé záři svíc
z šatů se svléká a touží vědět víc.

Jak slaný je příboj když do něj se noří
z mlhy má závoj cítíš, jak mé tělo hoří.

R: Z nás dvou jsem já
já ten blázen
miluji víc a tak trochu jsem sám
že se mi zdá
že se mi zdá sen
jak magnólie Ti trhám.

R2: Jsem to já
já ten blázen
v moři klasů tam pro mě stůj
nebe je dál
ustel si na zem
z hlasů já poznám ten Tvůj.

Žár v očích vlků touha nezná strach
zkus natáhnout ruku pramen je na dosah.

Než odejdeš domů déšť barvy splách
pak ve stínu stromů točí se svět v korunách.

R:
R2:

Napiš mi psaní o srdci zraněném
a co jaru brání dostat se z ledů ven.

Když choulíš se zimou dej si křeslo blíž
zlý šípy nás minou nezklam, snad uvěříš.

R:
R2: